

РЕШЕНИЕ

№ 6137

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-13 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Димитров

при участието на секретаря КРАСИМИРА Б. ГЕОРГИЕВА
като разглежда докладваното от Росен Димитров Гражданско дело №
20221100106072 по описа за 2022 година

Производството е образувано по иск с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. с чл. 430 от ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявен от „Ю.Б.“ АД, ЕИК ***** против М. Л. Х., ЕГН ***** и З. В. З., ЕГН *****, за осъждане на ответниците да заплатят солидарно на ищеца следните суми: 131 082.37 лева – предсрочно изискуема главница по Договор за кредит за покупка на недвижим имот Н L 34641 от 14.03.2008 г. и допълнителни споразумения, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба – 10.06.2022 г. до окончателното плащане; 3 231.94 лева – мораторна лихва, начислена на основание чл. 3, ал. 3 от договора за кредит за периода 10.04.2019 г. – 07.06.2022 г.; 290 лева – такси за администриране на разплащателна сметка, начислени за периода 04.03.2019 г. – 07.06.2022 г.; 260.24 лева – премии за имуществени застраховки за периода 14.03.2019 г. – 07.06.2022 г., 379.20 лева – нотариални разноси, дължими на основание чл. 10, т. 3 от договора за кредит, както и разносите по делото.

В исковата молба се излага, че между страните е сключен на 14.03.2008 г. договор за кредит за покупка на недвижим имот, като банката ищец е отпуснала на кредитополучателите ответници сумата от 50 000 евро в равностойността ѝ в швейцарски франкове. Към датата на усвояване на заемната сума посочената равностойност е възлизала на 80 499 швейцарски франка. Кредитът е усвоен изцяло по банкова сметка на ответницата М. Х. в „Ю. И Е.Д.Б.“ АД.

Ищецът сочи, на следващо място, че вземането по договора за кредит е прехвърлено на „Б. Р.С.“ АД с договор за цесия от 15.05.2008 г. На 21.12.2017 г. „Б. Р.С.“ АД цедира обратно това вземане на ищцовата банка. Според твърденията в исковата молба ответниците

са уведомени за последното прехвърляне с Допълнително споразумение от 16.05.2018 г. С това допълнително споразумение между страните било постигнато съгласие да се промени валутата на кредита – от швейцарски франкове в левове. До датата на споразумението размерът на задължението на ответниците възлизал на 135 082.37 лева. Крайният срок за погасяване на кредита, съгласно посоченото допълнително споразумение, е 16.05.2043 г.

Поради неиздължаване на погасителна вноска с падеж 10.04.2019 г., банката твърди, че е обявила кредита за изцяло предсрочно изискуем, като изявлението било съобщено на длъжниците с Нотариална покана, рег. № 2179, том 1, № 73 от 30.03.2022 г. и Нотариална покана № 2180, том 1, № 74 от 30.03.2022 г.

Моли съда да постанови решение, с което да уважи предявения иск, както и направените по делото разноски.

Ответниците М. Л. Х. и З. В. З., чрез назначения им особен представител – адвокат Л. М. – САК, в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, оспорват предявения иск като неоснователен и недоказан. Оспорват действителността на договора, както и настъпването на предсрочната изискуемост на вземанията по него. Навеждат възражения, че не е получена заемната сума; че клаузите на договора са нищожни, поради противоречието им с чл. 22 ЗПК, чл. 11, ал. 1, т. 9, т. 10 и т. 11 ЗПК, чл. 33, ал. 1 ал. 2 ЗПК. Заявяват възражение за погасяване по давност на вземането на банката за лихви и неустойка. Оспорват договора за цесия като нищожен, като поддържат, че прехвърлянето на вземанията по договора не им е било съобщавано. Излагат и доводи, че уведомяването им не би могло да стане с исковата молба, тъй като се представляват от особен представител.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото приема за установено от фактическа страна следното:

От надлежната писмена доказателствена съвкупност по делото – договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 34641 от 14.03.2008 г.; Допълнително споразумение от 21.04.2011г.; Допълнително споразумение от 05.08.2011 г.; Допълнително споразумение от 26.10.2011 г.; Допълнително споразумение от 22.03.2012 г.; Допълнително споразумение от 24.07.2012 г.; Допълнително споразумение от 15.01.2013 г.; Допълнително споразумение от 19.04.2013 г.; Допълнително споразумение от 19.08.2013 г.; Допълнително споразумение от 03.01.2014 г.; Допълнително споразумение от 24.04.2014 г.; Допълнително споразумение от 25.11.2014 г.; Допълнително споразумение от 29.06.2015 г.; Допълнително споразумение от 21.01.2016 г.; Допълнително споразумение от 22.08.2016 г.; Допълнително споразумение от 12.05.2017 г. и Допълнително споразумение от 16.05.2018 г., ведно с погасителни планове към тях, се установява, че на 14.03.2008 г. е сключен Договор за кредит за покупка на недвижим имот № HL 34641 между „Ю. И Е.Д.Б.” АД, в качеството ѝ на кредитор, и ответниците М. Л. Х. и З. В. З., в качеството им на кредитополучатели. Договорено е с чл. 1, ал. 1 от договора, банката да предостави на кредитополучателите кредитен лимит в швейцарски франкове, в размер на равностойността в швейцарски франкове на 50 000 евро, по курс „купува“ за швейцарския франк към евро на „Ю. И Е.Д.Б. “ АД в деня на усвояване на кредита, за покупка на недвижим имот, представляващ апартамент № 10 в гр. София,

жк. "Красно село", кв. „***** ***** С Приложение № 1 към договора е определен конкретния размер на кредита съобразно с посочения курс за швейцарски франк към евро, а именно - 80 499 швейцарски франка.

Уговорена е с чл. 1, ал. 4 от договора солидарна отговорност на кредитополучателите за връщането на кредита и другите задължения по договора.

Според клаузата на чл. 2, ал. 1 от договора, разрешеният кредит се усвоява по блокирана сметка в швейцарски франкове на ответницата М. Л. Х. с IBAN ***** в „Ю. И Е. Д. Б. “ АД.

За усвояения кредит кредитополучателите дължат на банката годишна лихва в размер на сбора на базовия лихвен процент / БЛП / на банката за жилищни кредити в швейцарски франкове, валиден за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна надбавка от 1.15 пункта. Към момента на сключване на договора, според чл. 3, ал. 1, БЛП е в размер на 4.5 процента. По силата на чл. 3, ал. 3 от договора, при просрочие на дължимите погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, кредитополучателите дължат лихва на банката в размер на сбора от лихвата за редовна главница плюс наказателна надбавка от 10 пункта. Крайният срок за издължаване на кредита е 420 месеца, считано от усвояването, като според чл. 6, ал. 1 от договора кредитът се погасява на месечни вноски, включващи главница и лихва, в размер съгласно погасителен план, който е неразделна част от договора. Погасяването на кредита се извършва във валутата, в която същият е разрешен и усвоен – швейцарски франкове.

Съгласно клаузата на чл. 10, ал. 3 от договора за кредит, кредитополучателите се задължават да поемат изцяло разносните по застраховане на обезпеченията, както и разносните по организиране и провеждане на принудителното изпълнение върху предоставеното обезпечение.

Видно от последното сключено между страните допълнително споразумение от 16.05.2018 г., страните са се съгласили да се промени валутата на предоставения на ответниците кредит в лева (BGN), като на датата на превалутиране размерът на кредита става 135 082.37 лева. В чл. 2 на допълнителното споразумение са определени нови лихвени условия. Съгласно чл. 6 на споразумението, през първите 12 месеца, считано от 10.06.2018 г. до 10.05.2019 г., кредитополучателите погасяват задълженията си с фиксирана месечна вноска в размер на 400 лева, а за останалия период на кредита — по погасителен план, представляващ неразделна част от допълнителното споразумение. Падежна дата на вноските е 10-то число на съответния месец. Погасителния план е представен по делото – л. 137 и сл. Крайна дата на издължаване на кредита, съгласно допълнителното споразумение, е 16.05.2043 г.

С чл. 10, т. 5 от договора за кредит е уговорено задължение на кредитополучателите да направят и поддържат застраховка на недвижимия имот, ипотекиран в полза на банката за целия период на действие на договора, като с чл. 13, ал. 3 ответниците са упълномощили банката да застрахова от тяхно име и за тяхна сметка ипотекирания в полза на кредитора недвижим имот.

С чл. 4, ал. 1 от допълнително споразумение от 16.05.2018 г. и чл. 12 от допълнително споразумение от 21.04.2011 г., е уговорено, че месечната такса за обслужване на разплащателната сметка, разкрита по кредита е 3.50 лева, както и че кредитополучателите заплащат на кредитора такса за администриране на просрочен кредит.

Представени са по делото, приетите 16 броя застрахователни сертификати, ведно с платежни нареждания към тях, на л. 288 - л. 319, които съдът не обсъжда поотделно, тъй като с посочените писмени доказателства е работило вещото лице по приетата ССЧЕ.

С чл. 18 от договора за кредит е уговорено право на банката кредитор при непогасяване на която и да е вноска по кредита или при неизпълнение на което и да е задължение по договора, да обяви кредита за изцяло или частично предсрочно изискуем. По смисъла на ал. 2 от цитираната уговорка на договора е предвидена автоматична предсрочна изискуемост без да е необходимо волеизявление от страна на банката, при положение, че не са платени три поредни месечни погасителни вноски.

Независимо от така уговорената автоматична предсрочна изискуемост банката ищец е предприела действия по обявяването ѝ на ответниците. Представени са 2 броя нотариални покани, ведно с разписки по връчването им / л. 190 и сл. и л. 197 и сл. /. От разписката на л. 195 е видно, че връчването, според удостовереното връчителя при нотариус М.Д.-С., рег. № 621 при НК, с район на действие СРС, е фингирано – по чл. 47, ал. 1 – ал. 5 ГПК. В двете разписки, които са по образец в нарочно обособената за това графа, не се съдържат данни относно адрес на лицето, на което се връчва документа. Действията на връчителя, описани по идентичен начин и на двете разписки, са че е посетил на 04.04.2022 г. в 10.00 часа, на 17.04.2022 г. в 16 часа и на 09.05.2022 г. в 12.15 часа, адресът посочен в нотариалната покана. При позвъняване на вратата на апартамента, никой не отворил. Събрал данни от съседни на търсените лица, които потвърдили, че живеят там. При последното посещение, залепил уведомление на вратата на апартамента и пуснал такова в пощенската кутия. Съдът констатира, че след цитирания текст на гърба и на двете разписки, е дописано, че посоченият в нотариалната покана адрес съвпада с регистрираните постоянен и настоящ адрес на адресата.

От приетото и неоспорено от страните заключение на допуснатата съдебно – счетоводна експертиза / ССЧЕ/, което съдът кредитира като обективно, пълно и компетентно изготвено, се установява, че процесният кредит е усвоен на 25.03.2008 г. по сметката на ответницата М. Х. в размер на 80 499 швейцарски франка. След подписване на последното допълнително споразумение, когато е променена валутата на кредита в лева, вещото лице е констатирало, че са извършени частични погасявания от кредитополучателите, като същите са изпаднали в забава на 10.04.2019 г. Неизплатеното задължение за предсрочно изискуема главница, според заключението на ССЧЕ е в размер на 131 082.37 лева, за мораторна лихва 3 231.94 лева; такси за администриране на сметка и просрочен кредит в общ размер от 290 лева; премии за имуществени застраховки в размер на 260.24 лева и 379.20 лева – нотариални разноски за връчване на нотариални покани на ответниците. По отношение на вземането за мораторна лихва експертизата дава заключение, че са начислени суми за

периода 10.03.2019 г. – 07.06.2022 г., като на 04.04.2019 г. е постъпило плащане от 3.22 лева, с което е погасена мораторната лихва с падежна дата 10.03.2019 г. Следователно дължими са сумите, считано от 10.04.2019 г. – 07.06.2022 г., като според изчисленията на вещото лице общият им размер е 3231.94 лева и представлява разликата между начислените 3235.16 лева и платените 3.22 лева.

Други допустими и относими доказателства, извън обсъдените, на които съдът да основава изводите си, не са ангажирани по делото.

При така установена фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Ищецът основава вземането си срещу ответниците на договор за банков кредит. Съгласно легалното определение в чл. 430, ал. 1 ТЗ, с договора за кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. В изпълнение на сключен договор за банков кредит за банката възниква задължение за отпускане на уговорената с договора парична сума, чрез превод по посочена разплащателна сметка, в рамките на уговорения между страните срок за усвояване на кредита. В чл. 79, ал. 1 ЗЗД е регламентирано, че ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска реалното му изпълнение, заедно с обезщетение за забавата в размер на законната лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Между страните по делото не спорно, че е сключен договор за кредит за покупка на недвижим имот НЛ 34641 от 14.03.2008 г., както и 16 броя допълнителни споразумения. Установено е, съгласно кредитираното и неоспорено от страните заключение на ССЧЕ, че кредитът е усвоен от кредитополучателите, като от 10.04.2019 г., ответниците са в забава.

Възраженията на ответниците, наведени чрез особения представител по делото, относно нищожност на договора поради противоречието му с разпоредби на Закона за потребителския кредит, са неоснователни. Договорите за ипотечен кредит са изключени от приложеното поле на цитирания нормативен акт, на основание чл. 3, ал. 5, т. 1 от ЗПК/ в редакция към релевантния период - Обн. ДВ. бр.53 от 30 юни 2006 г., отменен ДВ. бр.18 от 5 март 2010 г./. Не са приложими и текстовете относно потребителската защита, установени със сега действащия Закон за потребителския кредит, на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Спорен е, на първо място, между ищеца и ответниците, въпросът обявена ли е редовно на кредитополучателите, уговорената с чл. 18, ал. 2 от договора за кредит предсрочна изискуемост на непадежиралите вноски по кредита. В тази връзка и предвид обсъдените 2 броя нотариални покани с разписки към тях, настоящият състав на съда, приема, че фингираното връчване по реда на чл. 47, ал.1- ал.5 ГПК, не е осъществено редовно и банката ищец не е упражнила надлежно правото си да обяви процесния кредит за предсрочно изискуем. Удостоверените от връчителя обстоятелства са направени формално, като в разписката по образец, както е констатирано по – горе, има непълнота в отбелязването относно адреса, който е посетен и на който се извършва връчването. Липсват и данни, отразени от връчителя, относно това, че не е намерил лице, което да е съгласно да получи съобщението. Не са изпълнени, предвид изложеното, кумулативните изисквания за редовно връчване чрез залепване на уведомление по реда на чл. 47 ГПК, към който чл. 50 от

ЗННД препраща. Волеизявлението на банката не е достигнало до ответниците.

Предвид изложеното изискуеми са падежилите и непогасени чрез плащане вноски от момента на забавата – 10.04.2019 г., съгласно приетото заключение на ССЧЕ, до момента към който се формира сила на пресъдено нещо по спорното материално правоотношение, който е приключване на съдебното дирене на 09.11.2023 г. Размерът на тези вноски за главница, съдът определя по реда на чл. 162 от ГПК и съобразно с последния погасителен план, неразделна част от допълнителното споразумение, подписано на 16.05.2018 г. Същите са в общ размер от **24 207.95 лева** и включват вноските за главница от 11-та до 66-та, включително, по цитирания погасителен план.

Съгласно обсъдените клаузи на договора за кредит и допълнителното споразумение от 16.05.2018 г., ответниците при просрочие на дължимите погасителни вноски дължат лихва на банката в размер на сбора от лихвата за редовна главница плюс наказателна надбавка от 10 пункта; упълномощили са банката да застрахова от тяхно име и за тяхна сметка ипотекирания в полза на кредитора недвижим имот и са се съгласили да заплащат на ищеца месечната такса за обслужване на разплащателната сметка, разкрита по кредита в размер на 3.50 лева, както и да заплащат на кредитора такса за администриране на просрочен кредит. Размерът на тези вземания, дължими на договорно основание, които не са погасени чрез плащане от ответниците, съгласно приетото заключение на ССЧЕ, е както следва: за мораторна лихва в размер на **3 231.94 лева** за периода 10.04.2019 г. – 07.06.2022 г.; **290 лева** – такси за администриране на разплащателна сметка и просрочен кредит, 260.24 лева – имуществени застраховки за периода 14.03.2019 г. – 07.06.2022 г..

Съдът намира, че претенцията за солидарно осъждане на ответниците да заплатят на ищеца сумата от 379.20 лева – нотариални разноски, е неоснователна предвид неосъществяването редовно връчване на двете нотариални покани. За кредитора не е възникнало, следователно, предвиденото с процесния договор за банков кредит право на обезщетение за разноски за събиране на вземането.

Неоснователно е възражението за погасяване по давност на вземанията за мораторна лихва. По своя характер уговорената с чл. 3, ал. 3 от договора наказателна лихва съставлява обезщетение за забавено изпълнение на парично задължение, за което е приложима кратката три годишна давност, установена с чл. 111, б. “в” от ЗЗД. В процесния случай от заключението на ССЧЕ се установи, че вноската за м.03.2019 г. е платена на 04.04.2019 г., като са неплатени мораторните лихви за времето от 10.04.2019 г. до 07.06.2022 г. Три годишната давност е започнала да тече от деня, следващ падежа 10.04.2019 г. и би изтекла на 11.04.2022 г., но предвид чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците / Обн. ДВ. бр.28 от 24 март 2020 г., в редакция преди изменението с ДВ. бр.34 от 9 април 2020г., което на основание § 13 от ПЗР на ЗИД на ЗМДВИП, обн. ДВ бр. 34 от 09.04.2020 г. не е приложимо към процесния случай / за времето от обявяване на извънредното положение до неговата отмяна на 14.05.2020 г., се спира течението на давностните срокове. След приложение на разпоредбата на специалния

ЗМДВИП, три годишната давност за вземанията на банката ищеца за мораторна лихва би изтекла на 11.06.2022 г., като исковата молба е постъпила в съда на 10.06.2022 г., когато давността за това вземане е прекъсната, респективно спряна отново и не е изтекла за исковия период.

Същевременно, разпоредбите на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., са императивни и за приложението им съдът следи служебно. Съгласно чл. 6 от ЗМДВИП / Обн., ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г. /, до отмяната на извънредното положение не се прилагат последиците от забава за плащане на задължения на частноправни субекти, включително лихви и неустойки за забава, както и непаричните последици като предсрочна изискуемост, разваляне на договор и изземване на вещи. В последствие разпоредбата е изменена / ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г. /, като е предвидено, че до отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране (факторинг, форфетинг и други), предоставени от Банки и финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции, включително когато вземанията са придобити от други банки, финансови институции или трети лица, и по договори за лизинг, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение, както и не може да бъдат изземвани вещи. С последващо изменение, след отмяната на извънредното положение на 14.05.2020 г., нормата на чл. 6 ЗМДВИП / ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) предвижда, че до два месеца след отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране, предоставени от финансови институции по чл. 3 от Закона за кредитните институции, с изключение на дъщерните дружества на банките, включително когато вземанията са придобити от банки, финансови институции или трети лица, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение. Доколкото ищецът е банка по смисъла на чл. 2 ЗКИ, последиците от забава за плащане на задължения и забраната за начисляване на лихви за забава при забава за плащане на задължения на частноправни субекти по договори за кредит, предоставени от банки, е съществувала само за периода на извънредното положение от 13.03.2020 г. до 14.05.2020 г. и още 7 дни от обнародването в "Държавен вестник" (13 май 2020 г.), съгл. § 13 на Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето, т. е. до 21.05.2020 г. След 21.05.2020 г. се прилагат последиците на забавата за вземания по договори за кредит, предоставени от банки. За посочения период от време, вноските на ответниците за просрочие по чл. 3, ал. 3 от договора за кредит са недължими и са в общ размер от 134.61 лева, съгласно Таблица № 8 от ССЧЕ по делото. Дължимата мораторна лихва е в размер на 3097.33 лева / 3 231.94 лева -134.61 лева = 3097.33 лева /.

Съобразно с изложеното предявеният по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД вр. с чл. 430 ТЗ иск за

солидарно осъждане на ответниците е основателен и доказан до размера на сумите от 24 207.95 лева – падежирала главница за периода от 10.04.2019 г. – 09.11.2023 г. по договор за кредит за покупка на недвижим имот № Н L 34641 от 14.03.2008 г. и допълнителни споразумения, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба -10.06.2022 г. до окончателното плащане; 3097.33 лева – мораторна лихва за периода 10.04.2019 г. – 07.06.2022 г.; 290 лева – такси за администриране на разплащателна сметка и просрочен кредит за периода 04.03.2019 г. – 07.06.2022 г. и 260.24 лева – премии за имуществени застраховки за периода 14.03.2019 г. – 07.06.2022 г. За разликата над уважения размер от 24 207.95 лева до пълния претендиран размер от 131 082.37 лева за главница и за периода 10.11.2023 г. – 16.05.2043 г. ; за разликата над 3097.33 лева до пълния заявен размер от 3 231.94 лева за мораторна лихва и за сумата от 379.20 лева – нотариални разноси за връчване на нотариални покани, искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора, ответниците следва да заплатят на ищеца на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК направените разноси в настоящото производство, съобразно с уважената част от иска / 20.6 %/ в размер на сумата от 1773.60 лева за държавна такса, възнаграждение за особен представител и за вещо лице. Искането за присъждане на възнаграждение за адвокат е неоснователно предвид липсата на договор за правна защита и съдействие, от който да е видно уговарянето и размера на претендираната сума за адвокатски хонорар. По делото са представени от ищеца единствено пълномощни.

Ответниците не са сторили разноси, подлежащи на възстановяване в производството.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. Л. Х., ЕГН ***** и З. В. З., ЕГН ***** и двамата с адрес: гр. София, ж.к. Красно село, кв. ***** ап. 10, да заплатят солидарно на „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „*****“, на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. чл. 430 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от 24 207.95 лева – падежирала главница за периода от 10.04.2019 г. – 09.11.2023 г. по договор за кредит за покупка на недвижим имот № Н L 34641 от 14.03.2008 г. и допълнителни споразумения, ведно със законната лихва, считано от датата на исковата молба - 10.06.2022 г. до окончателното плащане, сумата от 3097.33 лева – мораторна лихва за периода 10.04.2019 г. – 07.06.2022 г. , 290 лева – такси за администриране на разплащателна сметка и просрочен кредит за периода 04.03.2019 г. – 07.06.2022 г. и 260.24 лева – премии за имуществени застраховки за периода 14.03.2019 г. – 07.06.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 24 207.95 лева до пълния претендиран размер от 131 082.37 лева за главницата , за мораторна лихва над 3097.33 лева до 3 231.94 лева и за сумата от 379.20 лева – нотариални разноси за връчване на нотариални покани, **като неоснователен.**

ОСЪЖДА М. Л. Х., ЕГН ***** и З. В. З., ЕГН ***** да заплатят солидарно на „Ю.Б.“ АД, ЕИК ***** сумата от 1773.60 лева – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните в двуседмичен срок от съобщението за изготвянето му пред САС.

Съдия при Софийски градски съд: _____